

[Brorsen.]

Forhandling med Regeringspartierne paa dette Punkt, for det, vi vilde kunne opnaa, vilde ikke betyde noget videre.

I § 73 har vi, som det blev refereret af det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, indsat Ordene: „Den personlige Frihed er ukrænkelig. Ingen dansk Borger kan paa Grund af sin politiske eller religiøse Overbevisning underkastes nogen Form for Frihedsberøvelse.“ Jeg anerkender, at Fler-tallet har taget de Linier, jeg her læste op, fra det Ændringsforslag Venstre har stillet, saa der er altsaa Forbindelse paa visse Punkter, men det er jo ikke paa ret mange.

§ 75 handler om Ejendomsretten. Der har vi indsat den Bestemmelse, af $\frac{1}{3}$ af Rigsdagens Medlemmer efter Andragende kan forlange Spørgsmaal om en fastsat Erstatnings Størrelse forelagt Højesteret til endelig Afgørelse. Der findes en Bestemmelse i Regeringsforslaget om, at efter Regeringens Skøn kan der være Tale om, at man kan føre en Sag vedrørende Erstatning for Højesteret. Vi mener, der er mere Mening i, at det i saadanne Tilfælde bliver et betragteligt Mindretal, der faar en Beføjelse — ogsaa dette vil naturligvis kun komme til Anvendelse i særlige Tilfælde — til at føre Spørgsmaalet om Erstatning, hvor der har været Tale om Ekspropriation, frem til endelig Afgørelse ved Højesteret.

Dernæst har vi §§ 76 og 77, der handler om den frie og lige Adgang til Erhverv. Disse Paragraffer er efter vor Opfattelse meget vigtige. Det, vi vil udtrykke og fastslaa, det, der er Hovedindholdet i disse Paragraffer, er, at vi vil forhindre Indførelse af nye Privilegier, efter at vi har afskaffet alle de gamle; vi forlanger fri og lige Adgang til Erhverv her i Landet, saa paa dette Punkt har man fra den nuværende Regerings Side efter vor Opfattelse været noget langt ude, og derfor mener vi afgjort, at i det Øjeblik vi skal have en ny Forfatning, er det af den største Betydning at faa ganske bestemt fastslaaet, hvorledes man her har at forholde sig. Vi har derfor søgt at forme det saa kraftigt, som vi overhovedet har været i Stand til, saaledes at ingen Regering skal kunne omgaa det.

Dette er de vigtigste af de Paragraffer, vi har stillet Forslag om at lade indgaa i den nye Grundlov. Som jeg allerede har udtalt, har Flertallet stillet ikke saa ganske faa Ændringsforslag, der er blevet motiveret af Ordføreren, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch. En Del af disse Ændrings-

forslag har jeg allerede omtalt i Forbindelse med beslægtede Forslag, som vi har stillet, og mange af den lange Række af Ændringsforslag, som det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch motiverede, er jo af rent redaktionel Natur; men ud over det, jeg allerede har udtalt om enkelte af Bestemmelserne, ønsker jeg at knytte et Par Bemærkninger til endnu et Par Ændringsforslag.

Den ærede Ordfører meddelte, at man havde ændret Antallet af Rigsdagens Medlemmer fra 205 til 210. Jeg forstaaer, at de 205 er det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Opfindelse, men nu har man altsaa ændret dette Tal til 210. Naar der nu hele Tiden — i Forfatningskommissionen og senere fra Regeringens Side — er opereret med 205 Medlemmer, spørger man sig selv: Hvad er mon Grunden til, at man ændrer de 205 til 210? Den ærede Ordfører gav ikke nogen Begrundelse, og derfor maa vi jo gætte os til det. Men det tror jeg i og for sig ogsaa vi kan; jeg tror, jeg er i Stand til at løse Gaaden.

Under Forhandlingerne i Valglovsudvalget angaaende Valglovsforslaget var der jo Tale om, at et Par Mandater her fra Hovedstaden skulde flyttes ud til Provinsen; men det modsatte man sig paa det bestemteste og kraftigste fra det radikale Parti Side her i Hovedstaden. Jeg har Indtryk af, at det netop var paa det Tidspunkt, man blev levende interesseret i at faa denne Ændring fra 205 til 210 gennemført. Nu beholder altsaa det radikale Parti de 2 Mandater, og saa, hvad Pokker, saa giver vi 5 til det øvrige Land — skal der være Gilde, saa lad der være Gilde! Og saa har vi altsaa alligevel faaet en Rigsdag paa 210 Medlemmer i Stedet for 205.

Vi skal jo have den fulde og hele Sandhed frem — det er det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch enig med mig i —, og hvis jeg nu skulde have taget fejl i min Bedømmelse af dette Forhold, kan han jo rette mig. Men jeg tror nu nok, at jeg er inde paa det rigtige. For en Gangs Skyld slog Det radikale Venstre i Bordet og sagde: Dette her finder vi os ikke i! Og Resultatet blev saa: Vi faar 5 Medlemmer mere, idet vi gaar op fra 205 til 210.

Der findes i det Ændringsforslag, der af de tre Partier er stillet til § 38, en Bestemmelse, hvorefter Statsministeren eller en Fjerdedel af Rigsdagens Medlemmer kan bestemme, at et Regeringsforslag skal færdigbehandles inden en vis Frist. Men der findes ikke nogen Bestemmelse om, at et Mindretal — jeg mener naturligvis ikke nogle ganske faa Medlemmer, men et stort